

יות. כעבור תישעה חודשים יוולדו בישראל כמה עשרות פרות אדומות מהזנים השונים. עדיין לא הון המבוקש. מתוך אותן פרות תיבחרנה הפרות המשובות ביותר, והקרובות ביותר לפרה האדומה מן ההלכה, הבחירה תיעשה על-ידי החלק הר-תי שבעיסקה בלבד. בשנים הקרובות ייעשו בחווה ניסיונות רבים של הכלאות מגוונות מתוך העדר

זאת לא אגדה. זאת לא בדיחה. בימים אלה נחתם בגרמניה החוזה לאספקת עוברים של פרות אדומות להנדסה קדושה בארץ

אחת כחר בשמונה זנים הקרובים ביותר לאר-תה פרה אדומה היסטורית. כשביריהם תמור-נות אלה פנו לראשון-לציון, הרב מרדכי אל-ר, והוא אחרי שקיבלו את ברכתו להרחבת המח-קר וליישומו, יצאו לדרך. "פיתוח הון המבוקש יכול לקחת כמה ש-נים", אומר דני גרינברג. "תפקידנו בחווה הוא לנסות ולסגור את הפערים הקיימים כיום בין הזנים המפורזים בעולם, אינני נכנס

הנה באה הפרה האדומה

הארץ-ישראלית החדש, בתיקווה להגיע לפרה האדומה הרצויה, על דעת הרבנים. הכל כאן שאלה של הסתברות.

הציבור החילוני אינו מודע לכמות המשא-בים הדתיים, המוקצים לצורך מחקרים שונים על המיקדש והרהיבת. שתי תפיסות-עולם בסיסיות עומדות בבסיס המאבק על הזכות להתפלל במקום. האחת, המיוצגת על-ידי "נאמני הרהיבת", שבראשם עומד גרשון סלומון, רואים בכך יעד לאומי וקביעת "עוב-דות בשטח". אצל הרב אריאל והרב ברוני שטיין קובע הדין הרבני, המסמל את ביאת המשיח.

לכן גם חשוב להם כל-כך, לרבנים, להביא לידעת הציבור החילוני את הקמת המחקר

שרית רום

ומתוך היטות בלתי-מוכנת, הולכים ונפר-צים בקיעים כהחלטה זו. יותר ויותר רבנים מנסים למצוא פרוצות הילכתיות, שיאפשרו את הכניסה למקום.

היות ומיקומו המדויק של בית-המיקדש אינו ידוע, יש הצעות להחליט על מקום מצד-מזרח, ולחבריו עליו כעל שטח מותר לכניסה ולתפילה.

הראשון-לציון, הרב מרדכי אליהו, פירסם כבר לפני שנתיים את דעתו, כי יש להקים בית-יכנסת בחלק הקטן של הרהיבת. שטח זה אינו נמצא בתחום האיטור. הצעתו עדיין

כירים את בחירת הצבע האדום כחיקוי של מינהגי עמים אחרים באותה תקופה, שכרכו יחדיו את הצבע האדום והאפר, והשתמשו בהם כאמצעי-הגנה מפני רוחות רעות, ובכ-ללן רוח-המת.

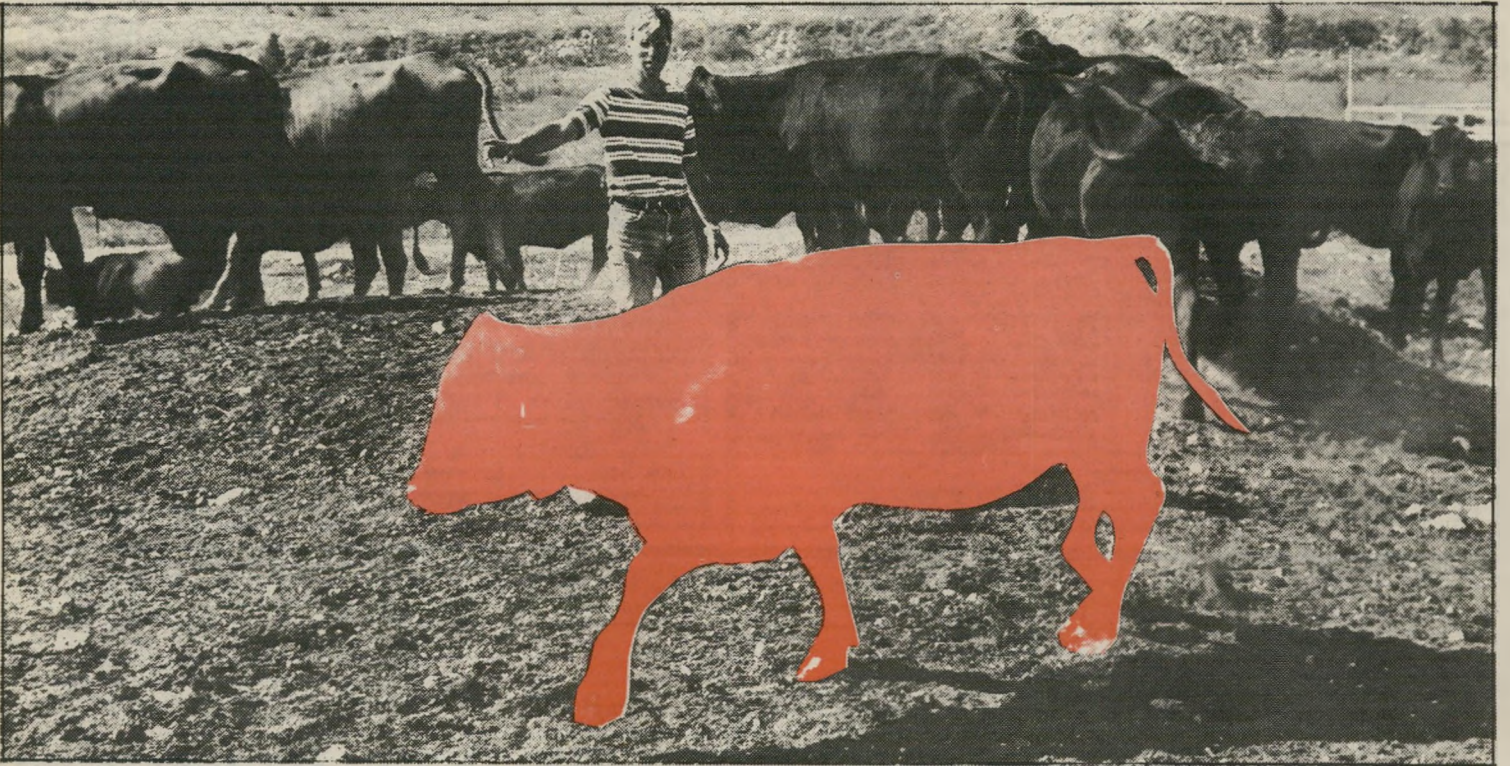
שאלה נוספת: האם אין בטקס הזה משום מעשה-כשפים? על-כך ניסתה האגדה לענות בסיפור על גוי, השואל את ר' יוחנן בן-זכאי: "אלה המעשים שאתם עושים נראים כמין כשפים" ועונה ר' יוחנן בן-זכאי לגוי: "ומה עושים אתם, כשנכנסת בארם רוח-חיות?" הגוי מתאר תהליך של שריפת שורשים מיוחדים ומהילתם במים ונתינתם לארם, שנכנסה

לסוגיות הילכתיות. תפקידי הוא לייצר את הפרה לפי הכללים שאותם יקבעו הרבנים."

מיונהג פגני

תשע פרות אדומות נמצאו לעם ישראל לאורך ההיסטוריה. מקורן לא ידוע. אחת הסברות היא כי פעם ביובל היתה נולדת פרה שכוו לפרות ערביות בצבע ג'י-ג'י, שהיו מסתובבות ברחבי הארץ. איש אינו מבין מדוע נולדה פתאום פרה אדומה. יש המפרשים זאת כמתת-אל.

אפר הפרה יכול היה לשמש ימים רבים. ניתן היה לאחסנו במשך עשרות בשנים, ות-מיד, כשכמעט נגמר המלאי, הופיעה לה פרה

חוות הפרות ג'יג בבתי-שלמה: הדי"ר מיקי שרגנהיים ועידרו הכל לפי ההלכה

המיזרח, שיעסוק בחקר הפרה האדומה וייצי-רת זו שיענה על כל כללי ההלכה.

כפי שאמר הרב ברונשטיין: "החשוב מכל במחקר על הפרה האדומה הוא, שהעם יבין בדרך זו את נושא בית-המיקדש באופן חיובי, אולי אם תהיה בקרב יהודים, חילוניים ודתי-יים כאחת, ראייה חיובית לנושא בית-המיקדש, כי אז ייזכה הקדוש ברוך-הוא את עמי-ישראל בהתקדמות לקראת בוא המשיח." כל מה שהם רוצים הוא הבנה וסימפטיה. אולי, אם יבין הציבור החילוני את חשיבות הטוהרה ופיוור האפר, יישמעו פחות ופחות מתנגדים לקבוצות המתעקשות לטפס אל המקום האסור והוא ולתקוע בשופר — דבר העלול להצית מילחמת-חזרמה בין מוסלמים ויהודים בעולם כולו.

נבדקת. מועצת הרבנות הראשית ביקשה לק-כל חוות-דעת מחוקרים על מיקומו המדויק של המיקדש, כטרם תקבל החלטה סופית.

עוברים קפואים

זמן הקרוב ייצאו מומחים נוספים מח-וות בתי-שלמה לחו"ל, לאותם שמונה עדרים שצבע פרותיהן תואם את דרישת הרב-נים. ככל שמונת העדרים האלה תיבחרנה הפ-רות המשובחות ביותר, ועובריהן הם שיוקפאו ויובאו ארצה. בחוות ו.ו. יפסיל הצוות את שרווליו וית-חיל במלאכת השתלת העוברים בפרות מקומ-

בו רוח-חיות, "והיא בורחת". משיב לו הרב: "כך הרוח הזו, רוח הטומאה — מזין עליה מי-נידה (מים מאפר הפרה האדומה) והוא בורח."

הרב ברונשטיין חוזר ומסביר לכל הפונים אליו, כי אין כוונה לשרוף פרות אדומות ולפ-זר את אפרן. כל מטרת המחקר היא לימודית טהורה. הכוונה העיקרית היא "ללמוד את ההלכות המיוחדות של הפרה האדומה, כדי שנושא הפרה האדומה ימוצה". באותה נשימה מסביר הרב כי "מאפר הפי-רה האדומה טוהרו האנשים שנכנסו לבית-המיקדש. מאז שאין פרות אדומות, נאסר על יהודים לעלות להרהיבת". ואכן, כמעט כל הרבנים אוסרים על עלייה להרהיבת לשם תפילה. בשנים האחרונות,

אדומה נוספת. משום נדירותה, יש וכשהיתה נמצאת פרה שכוו אצל עמים זרים, היתה נלקחת מהם את-רי מאבק אלים ועקוב-מדם, "שהיו לוקחים אותה גם מן הנוכרים וברמים מרובים."

היום מפוזרות להן הפרות ברחבי העולם, ועד שתקבל ההלטת-ממשלה לצאת למיל-חמה בשוודיה או בגרמניה, לשם לקיחת עררי הפרות האדומות שלהן והבאתן ארצה, מנסים לייצרו בארץ.

בינתיים, ועד שתיווצר לה פרה אדומה שכוו, עולות כמה שאלות אצל החילוניים. למשל: מה פתאום פרה בצבע אדום, היכן בתורה משמש הצבע האדום כצבע סימלי? הצבע האדום אינו משמש ביהדות כסמל, והמפרשים את הילכות הפרה האדומה מט-